

Përmbushen fjalët e Jezusit - Jesus' words come true

1. Jezusi është i gjallë

Ishte e dielë- dita e tretë pas vdekjes së Jezusit në kryq. Shumë nga dishepujt e Jezusit ishin së bashku në një shtëpi në Jeruzalem. Dera ishte e mbyllur sepse ata kishin frikë nga armiqtë e Jezusit- që ishin drejtuesit judenj.

Dishepujt ishin shumë të mërzhitur. Disa ishin akoma duke qarë. Mirëpo disa nga gratë nuk ishin duke qarë. Ato ishin përplot me gëzim sepse e dinin që Jezusi ishte i gjallë.

Herët në atë mëngjes, këto gra kishin shkuar tek varri i Jezusit. Ato e kishin parë që varri ishte i zbrazët. Ato qëndruan atje duke e pyetur njëra-tjetrën, “Çfarë ka ndodhur?” Papritur ju shfaqën dy njerëz me rroba të ndritshme dhe që shkëlqenin. Ata qëndruan pranë grave dhe ju thanë: “Jezusi nuk është në varr. Perëndia e ka ringjallur atë. Mbani mend, Jezusi ju ka thënë, ‘Unë do të vdes në kryq, dhe në ditën e tretë do të ringjallem!’”

Fjalët e Jezusit ishin përmbushur. Gratë ishin përplot me gëzim. Ato kishin vrapuar shpejt dhe ju kishin treguar dishepujve për këtë gjë. Por dishepujt nuk ju besuan. Ata thanë, “Çfarë gjejurash! Si mundet Jezusi të jetë i gjallë!” Megjithatë, Pjetri ishte duke menduar akoma, “Çfarë ka ndodhur?” Ai kishte qenë gjithashtu tek varri dhe e kishte parë se ishte bosh.

Më vonë, po në atë mbrëmje, dishepujt ishin akoma së bashku në shtëpi. Papritur dëgjuan dikë që po trokiste në derë. Ata ishin të frikësuar dhe pushuan së foluri. Megjithatë ata së shpejti i njohën zërat që vinin nga jashtë, dhe hapën derën. Dy nga dishepujt e Jezusit hynë brenda. “Jezusi është gjallë” thanë ata.” Ai ishte me ne.”

Atëherë njëri nga ata u tregoi të tjerëve se çfarë kishte ndodhur. Ai tha, “Këtë pasdite ne të dy ishim duke shkuar për në fshat. Një njeri erdhi na u bashkua dhe eci me ne. Ai na pyeti, “Për çfarë jeni duke folur?” ‘Jemi duke folur për Jezusin,’ iu përgjigja. Ai ishte Drejtuesi ynë. A nuk ke dëgjuar për të. Ai ishte një njeri i dërguar nga Perëndia. Ai bëri shumë gjëra të mrekullueshme, dhe na mësoi për Perëndinë. Drejtuesit e judenjve nuk e pëlqyen mësimin e tij. Ata e dorëzuan atë që të vritej në kryq. Sot është dita e tretë që nga vdekja e tij. Por këtë mëngjes, disa nga gratë erdhën tek ne dhe na thanë, ‘Jezusi nuk është në varr. Ai është gjallë.’ Ne nuk dimë se çfarë të mendojmë.”

Njeriu na tha, ” Pse nuk i besoni fjalës së Perëndisë? Ajo thotë që Mesia do të vuaj dhe do të vdes në kryq, dhe do të ringjallet në ditën e tretë’. Ai na mësoi shumë gjëra të tjera në lidhje me Mesinë- nga fjala e Perëndisë. Këto janë gjërat e njëjta që Jezusi na i kishte mësuar më parë. Ky njeri erdhi me ne në fshat. Ai qëndroi me ne. Derisa ishim duke ngrënë darkë, papritmas e njohëm atë. Ai ishte Jezusi! Ne u mahnitëm. Por para se ne mund të thonim diçka, ai u zhduk! Ne u ngritëm dhe vrapuam për këtu menjëherë.

Befas Jezusi u shfaq dhe qëndroi në mesin e dishepujve të tij. Ata ishin të frikësuar. Ata nuk ishin të aftë të flisnin. Jezusi ju tha atyre, ‘ Pse keni frikë? Jam unë. Nëse nuk besoni se jam i gjallë, më prekni. Më jepni pak ushqim për të ngrënë.’ Dishepujt ishin të mahnitur. Më në fund ata besuan se ai ishte i gjallë. Ata ishin plot me gëzim.

“ Mbani mend,” tha Jezusi, ” Unë ju thashë këto gjëra përpara- se ishte e nevojshme që Mesia të vuante dhe të vdiste në kryq-dhe të ngjallej sërish në ditën e tretë. Ju i keni parë të gjitha këto gjëra që më kanë ndodhur.

2 Ardhja e Frymës së Shenjtë

Jezusi ndodhej në një shpat mali jo shumë larg nga Jeruzalemi. Apostujt e tij ishin me të. Ata ishin njerëzit që ai kishte zgjedhur që të bëhen drejtues në punën e Perëndisë.

Ishin dyzet ditë që nga dita kur Jezusi ishte ringjallur. Ishte gati koha për të që të kthehej tek Ati i tij në qiell.

Jezusi i tha Apostujve të tij, ” Qëndroni në Jeruzalem. Perëndia do të dërgoj Frymën e tij që të jetë në ju. Fryma e Shenjtë do t’ju jap fuqi. Ju do të keni fuqi që t’ju tregoni njerëzve në Jeruzalem për mua. Ju do të keni mundësi që të shkoni te secili komb në botë- për t’ju treguar njerëzve për mua. Shkoni dhe i bëni ata dishepuj të mi. Pagëzoni ata në emër të Atit, Birit dhe Frymës së Shenjtë. Dhe unë do të jem me ju gjithmonë.

Pasi që tha këtë gjë, Jezusi ngriti duart e tij dhe i bekoi ata. Pastaj u ngrit në qiell. Apostujt e tij qëndruan duke shikuar. Ata u mahnitën. Ata nuk do të kishin mundësi ta shikonin atë. Mirëpo, ata qëndruan akoma aty, duke shikuar qiellin. Papritur dy njerëz në rroba të bardha dhe të ndritshme u shfaqën dhe qëndruan përpara tyre. Njëri prej tyre iu tha Apostujve, "Burra, pse jeni duke qëndruar këtu dhe duke shikuar qiellin? Jezusi është kthyer tek Ati i tij në qiell. Një ditë ai do të kthehet sërish. Ai do të shfaqet befasisht në qiell."

Apostujt e adhuruan Jezusin. Pastaj ata zbritën nga shpati i malit dhe duke ecur ngadalë u kthyen në Jeruzalem. Jezusi sapo ishte larguar nga ata, por këtë rradhë, ata nuk ishin të mërzitur. Ai ju kishte thënë se kjo gjë do të ndodhte, dhe kjo gjë ndodhi. Ai ishte larguar që të jetë me Perëndinë, Atin e tij. Ai i kishte lënë ata në botë, që të bënin punë për Perëndinë.

Apostujt ju bindën Jezusit-ata qëndruan në Jeruzalem. Ata takoheshin shpesh që të luteshin. Dishepujt e tjerë të Jezusit dhe nëna e tij dhe vëllezërit ishin shpesh me ta. Ata të gjithë luteshin së bashku.

Një mëngjes, ajo çfarë Jezusi kishte premtuar u realizua. Fryma e Shenjtë erdhi! Ata dëgjuan një zë shumë të lartë-ishte si zëri i një ere shumë të fortë që fryn. Ky zë erdhi nga qielli dhe fryu brenda shtëpisë.

Apostujt dhe të gjithë njerëzit që ishin me ta u mbushën me Frymën e Shenjtë. Diçka e mrekullueshme kishte ndodhur. Zemrat e tyre ishin përplot me gëzim. Ata i ngritën zërat e tyre dhe e lavdëruan Perëndinë me zë në gjuhë të cilat nuk i kishin mësuar kurrë!

Njerëzit që ishin jashtë i dëgjuan. Disa nga ata i thanë njëri tjetrit, "Çfarë ka ndodhur?" Disa vetëm qeshën me ta dhe thanë, "Ata janë të dehur."

Pjetri dhe Apostujt e tjerë ishin plot me Frymën e Shenjtë. Ata ishin plot me fuqi. Ata nuk kishin frikë më nga drejtuesit judenj. Ata dolën menjëherë dhe ju folën njerëzve.

3. Besimtarët e rinj

Apostujt nuk kishin frikë më nga drejtuesit judenj. Perëndia i kishte mbushur me Frymën e Shenjtë. Ata ishin plot me fuqi dhe ishin gati për të bërë punën e Perëndisë. Ata menjëherë dolën jashtë.

Pjetri qëndroi para njerëzve, dhe ju foli atyre me zë të lartë. Ai tha, "Më dëgjoni mua. Ju mendoni se këta njerëz janë të dehur. Kjo nuk është e vërtetë. A e dini se çfarë ka ndodhur? Fryma e Shenjtë ka ardhur dhe i ka mbushur ata. Dhe ata janë duke e lavdëruar Perëndinë me zë të lartë në gjuhë të cilat ata nuk i kanë mësuar. Fjala e Perëndisë ka thënë që kjo do të ndodhë, dhe kjo gjë ndodhi.

Jezusi ju është dërguar juve nga Perëndia. Ju e dini se kjo është e vërtetë. Ju e keni dëgjuar atë duke i folur njerëzve për Perëndinë. Ju e keni parë atë duke bërë mrekulli të shumta. Por ju megjithatë lejuat që ai të vritej në kryq. Por Perëndia e ka ngjallur sërish. Ky ishte plani i Perëndisë. Tani ai është me Perëndinë. Dhe Perëndia e ka bërë atë Zot dhe Mesi."

Kur njerëzit dëgjuan këtë, ata u ndien të turpëruar, të mërzitur dhe të brengosur. Ata i thanë Pjetrit dhe Apostujve të tjerë, "Na tregoni, çfarë duhet të bëjmë?" Pjetri u përgjigj, "Juve duhet t'ju vijë keq për mëkatet tuaja. Perëndia do t'ju fal. Ju duhet të pagëzoheni në emrin e Jezusit. Perëndia do t'ju jap Frymën e Tij të Shenjtë." Rreth tre mijë njerëz besuan. Këta besimtarë u pagëzuan.

Pjetri kishte qenë peshkatar, por kur vendosi të ndjekë Jezusin, ai e la barkën e tij prapa. Dhe Jezusi i kishte thënë atij, "Unë do të bëjë ty peshkatar njerëzish- ti do t'i sjellësh njerëzit tek Perëndia." Kjo ishte puna e Pjetrit deri në fund të jetës së tij- të sjell njerëz tek Perëndia.

Pjetri dhe apostujt e tjerë i mësonin besimtarët e rinj më tepër për Perëndinë, dhe çdo ditë, më tepër e më tepër njerëz besonin dhe pagëzoheshin.

Besimtarët takoheshin së bashku në shtëpitë e njëri tjetrit- që të luteshin dhe të lavdëronin Perëndinë së bashku. Ata shpesh herë hanin së bashku. Ata ndanin gjithçka që kishin me njëri tjetrin. Nganjëherë ata shisnin edhe gjërat e tyre dhe u jepnin apostujve tërë paratë e tyre. Paratë jua jepnin besimtarëve që ishin të varfër. Kështu që të gjithë kishin ushqim të mjaftueshëm për të ngrënë, dhe askush nuk kishte tepër.

Jezusi u kishte thënë njëherë dishepujve, "Ju duhet ta doni njëri tjetrin, dhe atëherë njerëzit do ta dinjë që ju jeni dishepujt e mi." Dhe njerëzit e panë se si dishepujt e Jezusit e donin dhe e ndihmonin njëri tjetrin.

4. Fuqia e emrit të Jezusit

Ishte ora tre e mbasditës. Njerëzit po hynin në Tempull për t'u lutur. Pjetri së bashku me apostullin tjetër të quajtur Gjon ishin gjithashtu duke hyrë në Tempull.

Pranë portës së Tempullit ishte i ulur një njeri i cili ishte i çalë. Ai nuk kishte ecur asnjëherë që nga koha e lindjes së tij. Ai thirri drejt Pjetrit dhe Gjonit, "Më jepni ca para." Pjetri e shikoi njeriun. Ai dëshironte që njeriu të shërohej. Ai i besoi fjalëve të Jezusit, "Në emrin tim ju do t'i shëroni njerëzit që janë të sëmurë." Pjetri i tha njeriut, "Na shiko." Njeriu shikoi Pjetrin dhe Gjonin. Ai mendonte se ata do ti jepnin para. Por Pjetri tha, "Unë nuk kam para. Por do të jap atë që kam- në emrin e Jezusit, çohu dhe ec." Pjetri e kapi njeriun nga dora dhe e ndihmoi për t'u ngritur. Menjëherë, këmbët e njeriut u bënë të forta. Ai kërcëu dhe qëndroi në këmbët e tij. Ai filloi të ecte vet.

Pjetri dhe Gjoni hyn në Tempull. Njeriu hyri së bashku me ta, duke ecur, kërcyer dhe lavdëruar Perëndinë. Njerëzit në Tempull e panë njeriun duke ecur dhe kërcyer dhe lavdëruar Perëndinë. Ata e njohën atë si njeriun që kishte qenë i çalë. Ata shpesh herë e kishin parë të ulur tek porta- duke kërkuar para nga njerëzit. Ata ishin të mahnitur kur shikuan se ai po ecte dhe kërcente dhe lavdëronte Perëndinë.

Njeriu që ishte shëruar ndoqi Pjetrin dhe Gjonin. Ai ju ishte ngjitur atyre dhe nuk i linte të shkonin, dhe njerëzit u mblodhën rreth tyre. Pjetri pa që njerëzit ishin të mahnitur nga ajo që kishte ndodhur. Ai u tha atyre, ” Pse jeni aq të mahnitur? Pse po vazhdoni të na shikoni neve? A mendoni ju se ne e kemi shëruar këtë njeri me fuqinë tonë? Jo, ai nuk është shëruar nga fuqia jonë. Ai është shëruar nga fuqia e emrit të Jezusit.

Perëndia i plotfuqishëm i ka dhënë lavdinë e tij Jezusit. Ai e ka dërguar Jezusin për ju, por ju nuk e deshët atë. Ju lejuat që ai të vritej në kryq, por Perëndia e ngjalli sërish- ne e pamë këtë gjë dhe e dimë që është e vërtetë.

Njerëzit qëndruan aty në qetësi, duke dëgjuar Pjetrin, dhe ai vazhdoi t’ju fliste atyre. Ai tha, ” Vëllezërit e mi, ju dhe drejtuesit tuaj nuk e dinit të vërtetën në fjalën e Perëndisë. Për këtë arsye ju lejuat që Jezusi të vritej në kryq. Ishte plani i Perëndisë që Mesia të vuante dhe të vdiste në kryq- dhe në ditën e tretë të ngjallej sërish. Pendohuni për mëkatet tuaja dhe ejani te Perëndia. Ai do t’ju falë juve.”

Shumë njerëz besuan atë që Pjetri ju tha atyre. Ata u bënë besimtarë, dhe të gjithë njerëzit që ishin atje a lavdëruan Perëndinë- sepse njeriu i cili ishte shëruar ishte më i vjetër së dyzet vjeç.

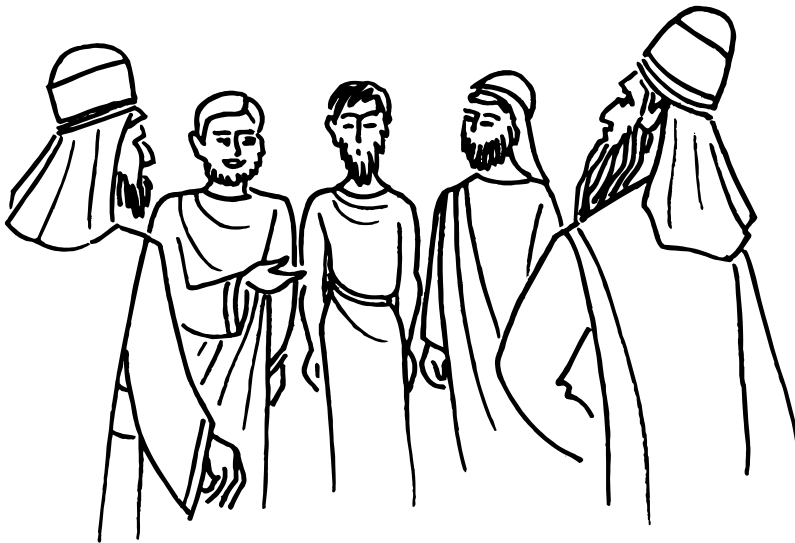
5. Pjetri dhe Gjoni para Këshillit

Pjetri dhe Gjoni ishin duke ju folur njerëzve. Drejtuesit judenj u afruan në qetësi dhe i dëgjuan ata. Ata dëgjuan Pjetrin duke thënë, "Ju e lejuat që Jezusi të vritej në kryq. Por Perëndia e ngjalli sërish." Ata u zemëruan pasi që Pjetri tha, "Jezusi është ngjallur sërish." "Njëri prej tyre tha, "Ai thotë që njerëzit e vdekur mund të ngjallen sërish. Ne duhet ta ndalojmë atë. Ne nuk duhet ta lejojmë atë që t'u mësoj njerëzve gjëra të tilla." Drejtuesit judenj arrestuan Pjetrin dhe Gjonin. Ata i futën në burg.

Ditën tjetër, Pjetri dhe Gjoni u sollën para Këshillit. Drejtuesit judenj i thanë Pjetrit dhe Gjonit, "Si e shëruat ju atë njeri? Me çfarë fuqie e keni bërë këtë? Emrin e kujt e keni përdorur?"

Pjetri dhe Gjoni ishin plot me Frymën e Shenjtë. Ata nuk kishin frikë nga drejtuesit judenj. Ata kujtuan atë që Jezusi ju kishte thënë- "Kur do t'ju sjellin para këshillit, mos u mërzitni. Fryma e Shenjtë do t'ju jap fjalët për të folur."

Pjetri dhe Gjoni qëndruan para drejtuesve judenj. Njeriu që ishte shëruar ishte me ta. Pjetri tha, "Drejtues të popullit, ky njeri është shëruar me fuqinë e emrit të Jezusit, Të njëjtin Jezus që ju e lejuat të kryqëzohej- por Perëndia e ka ngjallur sërish. Perëndia dërgoi Jezusin që të bëhej Shpëtimtari juaj. Por ju nuk e deshët atë. Ai është i vetmi që mund t'ju shpëtoj nga mëkatet tuaja- askush tjetër në këtë botë nuk mund ta bëjë këtë."

Drejtuesit judenj panë që Pjetri dhe Gjoni nuk ishin njerëz të shkolluar. Ata ishin të mahnitur që ata kishin aq shumë guxim. Sidoqoftë ata shpejt e kuptuan që Pjetri dhe Gjoni kishin qenë me Jezusin. Ata duhej të vendosnin çfarë të bënin me Pjetrin dhe Gjonin, kështu që i nxorrën ata jashtë. Njeriu që ishte shëruar doli me ta. Drejtuesit judenj e pyetën njëri tjetrin, "Çfarë do të bëjmë me këta dy njerëz?" Pastaj ata thanë, "Të gjithë në Jeruzalem e dinë që ata kanë bërë një mrekulli. Ne e kemi parë njeriun që është shëruar. Ne duhet t'i ndalojmë ata të mos i flasin popullit në emrin e Jezusit."

Kështu ata thirrën Pjetrin dhe Gjonin që të ktheheshin në dhomën e Këshillit. Ata ju thanë, "Ju nuk guxoni kurrë më të mësoni apo flisni në emrin e Jezusit. Nëse e bëni këtë gjë sërish, ne do t'ju dënojmë." Pjetri dhe Gjoni u përgjigjën, "Çfarë mendoni ju se është e drejtë- t'ju bindemi juve apo t'ju bindemi Perëndisë. Ne nuk mund të ndalojmë së treguari njerëzve për atë që kemi parë dhe dëgjuar."

Të gjithë njerëzit ishin akoma duke e lavdëruar Perëndinë për shërimin e njeriut të çalë. Prandaj drejtuesit judenj nuk e vendosën Pjetrin dhe Gjonin prap në burg. Ata vendosën t'i lirojnë ata." Ju mund të shkoni," u thanë ata Pjetrit dhe Gjonit."Por mos i flisni më kurrë dikujt në emrin e Jezusit. Nëse e bëni këtë gjë,ju do të dënoheni sërish."

6. Apostujt në burg

Pjetri dhe Gjoni u kthyen në shtëpi. Ata u thanë besimtarëve," Drejtuesit judenj na thanë,"Mos i flisni më kurrë dikujt në emrin e Jezusit. Nëse e bëni këtë përsëri,ju do të dënoheni."

Kur besimtarët dëgjuan këtë, ata u gjuhëzuan dhe u lutën," Perëndi i plotfuqishëm, ne e lavdërojmë emrin tënd! Ti je Ai që ka krijuar qiellin dhe tokën dhe detin, dhe gjithçka në to. Zot, drejtuesit judenj na kanë thënë që të mos flasim më në emrin e Jezusit. Ata na kanë kërcënuar se do të na dënojnë-nëse e bëjmë këtë gjë sërish. Na jep guximin që ta flasim fjalën tënde. Dhe Zot, ne lutemi që të sëmuret të shërohen, dhe mrekulli dhe çudi të bëhen në emrin e Jezusit.Amen."

Kur ata përfunduan lutjen, ata ndjenë që shtëpia u drodh, dhe ata u mbushën me Frymën e Shenjtë. Ata menjëherë dolën jashtë dhe shpallën fjalën e Perëndisë me guxim. Apostujt bënë shumë mrekulli dhe çudi midis popullit. Në emrin e Jezusit, të sëmuret u shëruan dhe frymërat e këqija u dëbuan nga njerëzit.

Shumë njerëz që jetonin në qytetet dhe fshatrat afër Jeruzalemit dëgjuan për këtë. Ata erdhën në Jeruzalem, duke sjellur me vete njerëz që ishin të sëmurë. Ata sollën edhe ata që kishin frymëra të këqija. Ata të gjithë u shëruan në emrin e Jezusit. Të gjithë u mahnitën.

Para se Jezusi u kthye në qiell ai u tha apostujve të tij," Në emrin tim ju do të bëni mrekulli, dhe ju do të shëroni të sëmuret dhe do të dëboni frymërat e këqija."Tani e gjithë kjo ishte duke ndodhur. Fjalët e Jezusit u përmbushën.

Drejtuesit judenj panë turmat që shkonin te apostujt. Ata panë që apostujt po bënë mrekullira dhe çudira. Ata i panë duke i shëruar të sëmuret në emrin e Jezusit. Atyre nuk iu pëlqeu fare kjo gjë prandaj i arrestuan apostujt dhe i futën në burg.

Megjithatë apostujt nuk qëndruan gjatë në burg. Atë natë, një engjell i Zotit iu shfaq atyre dhe ju tha,"Më ndiqni." Ai hapi dyert e burgut dhe ata e ndoqën atë jashtë. Ai tha,"Shkoni dhe u tregoni njerëzve Lajmin e Mirë- 'Jezusi është Mesia.Ai ka vdekur në kryq për mëkatet tuaja. Nëse pendoheni për mëkatet tuaja, Perëndia do t'ju falë. Ai do t'ju jap jetë të re.'"

Ditën tjetër, apostujt duhej të silleshin para këshillit. Zyrtarët ishin dërguar që t'i sillnin ata te dhoma e këshillit, por u kthyen pa ta. Ata ju thanë drejtuesve judenj, "Ne nuk e dijmë se ku janë ata njerëz. Kur shkuam në burg, ne i gjetëm dyert e mbyllura dhe rojet ishin jashtë, por kur i hapëm dyert, nuk gjetëm asnjëri brenda."

Zyrtarët dhe të gjithë njerëzit e tjerë në dhomën e këshillit mendonin, "Çfarë ka ndodhur me ata njerëz?" Atëherë dikush erdhi aty dhe tha, "Unë sapo i kam parë ata njerëz që ju i vendosët në burg dje. Ata janë duke qëndruar në Tempull, duke mësuar njerëzit." Një oficer dhe njerëzit e tij shkuan me shpejtësi te Tempulli dhe i sollën apostujt në dhomën e këshillit.

Apostujt qëndruan para këshillit. Një nga drejtuesit judenj tha me zemërim, "Ne ju thamë që të mos mësoni në emrin e këtij njeriu. Por ju nuk na u bindët. Ju keni shkuar në tërë Jeruzalemin, duke mësuar njerëzit në emrin e tij. Ju dëshironi të na fajësoni neve për vdekjen e këtij njeriu."

"Ne duhet ti bindemi Perëndisë dhe jo njeriut," iu pergjigjën apostujt me guxim. "Ju e vratë Jezusin duke e gozhduar atë në kryq, por Perëndia e ngjalli sërish. Perëndia e ka bërë atë Drejtues dhe Shpëtimtar. Perëndia e ka dërguar atë tek populli i Izraelit. Ai dëshiron që ata të pendohen për mëkatet e tyre. Ai dëshiron t'i falë ata."

Kur drejtuesit judenj e dëgjuan këtë gjë, ata ishin shumë të zemëruar. Ata dëshironin ti vrisnin apostujt, por njëri nga drejtuesit i tha oficerit, "Nxirri këta njerëz jashtë." Pastaj u kthye drejt drejtuesve të tjerë dhe tha, "Është më mirë t'i lemë rehat këta njerëz. Nëse ata janë duke bërë atë që Perëndia dëshiron që ata të bëjnë, ju mund ta gjeni veten duke luftuar kundër Perëndisë. Këshilli e dëgjoj këtë njeri me kujdes. Ata vendosën t'i lirojnë apostujt."

Ata dërguan apostujt që t'i rrahin me kamzhik. Pastaj ju thanë atyre, "Ju mund të shkoni tani, por mos flisni më kurrë në emrin e Jezusit." Apostujt dolën jashtë duke ngazëlyer. Ata kujtuan atë që Jezusi iu kishte thënë- "Për shkakun tim, ju do të arrestoheni. Ju do të paraqiteni para këshillit. Juve do t'ju fshikullojnë." Ata e falenderuan Perëndinë që i kishte lejuar të vuanin për emrin e Jezusit.

7. Vrasja e Stefanit me gurë

Apostujt shkonin çdo ditë tek Tempulli dhe mësonin njerëzit. Apostujt i mësonin njerëzit Lajmin e Mirë për Jezusin, Mesinë. Nganjëherë ata shkuan tek shtëpitë e njerëzve dhe i mësuuan ata. Shumë e më shumë njerëz besuan dhe ju bashkangjitën grupit të besimtarëve. Ky grup i besimtarëve u bë i njohur si Bashkësia.

Në bashkësi ishte një njeri me emrin Stefan. Ai së bashku me gjashtë burra të tjerë u zgjodhën nga bashkësia që t'ju ndihmojnë apostujve. Ata ndihmuan në shpërndarjen e ushqimit tek besimtarët që ishin të varfër. Stefani ishte i bekuar nga Perëndia. Ai ishte plot me fuqi dhe ai bëri shumë mrekullira dhe çudira.

Disa nga judenjtë nuk pëlqyen atë që Stefani tha për fjalën e Perëndisë. Ata e arrestuan atë dhe e sollën para këshillit. Ata bënë që disa njerëz të thonë gënjeshtër për të. Ata i thanë anëtarëve të këshillit, "Ky njeri flet gjithmonë gjëra të këqija për tempullin tonë dhe ligjin e Mojsiut. Ai ka thënë, 'Jezusi do ta shkatërroj këtë tempull. Ai do t'ju ndryshoj zakonet që Mojsiu na i ka dhënë.'"

Të gjithë anëtarët e këshillit e shikuan Stefanin. Ata e panë që fytyra e tij dukej sikur fytyra e një engjëlli. Një nga drejtuesit judenj e pyeti Stefanin, "A është kjo e vërtetë?" Stefani u përgjigj, "Vëllezër dhe etër, më dëgjoni mua. Ju nuk dëshironi të dëgjoni atë që Perëndia është duke ju thënë. Ju gjithmonë jeni duke luftuar kundër Frymës së Shenjtë. Etërit tuaj gjithmonë kanë përndjekur dhe mbytur profetët. Tani ju keni përndjekur dhe vranë Jezusin. Perëndia ju ka dhënë këtë Ligj por ju nuk i jeni bindur atij.

Anëtarët e këshillit ishin të zemëruar me Stefanin kur ata dëgjuan këtë gjë. Stefani, megjithatë, ishte plot me Frymën e Shenjtë. Ai shikoi lart nga qielli dhe pa lavdinë e Perëndisë. Ai pa Jezusin duke qëndruar në anën e djathtë të Perëndisë. "Shikoni!" tha ai. "Unë shikoj qiellin e hapur, dhe Jezusin duke qëndruar në anën e djathtë të Perëndisë."

Të gjithë anëtarët e Këshillit i mbyllën veshët, bërtitën me zë të lartë dhe vrapuan drejt Stefanit. Ata e tërhoqën atë jashtë qytetit dhe e vranë me gur. Ata vazhduan ta gjuanin me gurë. Ai bërtiti me zë të lartë, "Zoti Jezus, merre frymën time." Dhe pastaj ai tha, "Zot, fali këta për atë që bënë." Dhe ai vdiq.

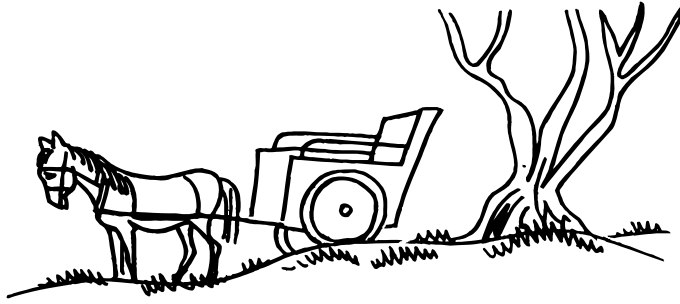
Jezusi u kishte thënë njëherë dishepujve të tij, "Një ditë njerëzit do t'ju vrasin-dhe ata do të mendojnë se janë duke i shërbyer Perëndisë. Unë ju them këtë gjë tani-që kur kjo gjë të ketë ndodhur, kujtohuni që unë jua kam thënë."

8. Filipi në Samari

Stefani u vra me gurë. Menjëherë bashkësia filloi të vuaj një përndjekje të tmerrshme. Besimtarët, si burrat ashtu edhe gratë, nxirreshin jashtë nga shtëpitë e tyre. Ata futeshin nëpër burgje.

Jezusi ju kishte thënë njëherë dishepujve të tij, "Njerëzit do t'ju urrejnë për shkakun tim. Kur ata do t'ju përndjekin në një vend, ikni në një vend tjetër." Shumë nga besimtarët u larguan menjëherë nga Jeruzalemi. Ata shkuan të jetojnë në vende të tjera. Kudo që shkuan, ata predikuan Lajmin e Mirë për Jezusin, Mesinë. Shumë njerëz besuan dhe u pagëzuan. Jezusi kishte thënë, "Lajmi i Mirë do të predikohet-së pari në Jeruzalem, dhe pastaj në të gjitha kombet."

Filipi ishte njëri nga besimtarët që u largua nga Jeruzalemi. Ai dhe Stefani shpërndanin ushqime dhe para, besimtarëve që ishin të varfër.

Filipi shkoi të jetonte në nje qytet të madh në Samari. Ai menjëherë filloi të predikonte atje. Turmat erdhën për t'a dëgjuar. Ai u foli njerëzve për Jezusin, Mesinë. Njerëzit e panë atë duke bërë shumë mrekulli. Ata u mahnitën. Shumë njerëz u shëruan, dhe frymërat e këqija u dëbuan nga njerëzit. Pra, kishte gëzim të madh në atë qytet dhe shumë njerëz u bënë besimtarë dhe u pagëzuan.

Apostujt në Jeruzalem dëgjuan se çfarë ishte duke ndodhur në Samari. Ata dërguan Pjetrin dhe Gjonin atje. Kur Pjetri dhe Gjoni arritën atje, ata u lutën për besimtarët e rinj, dhe Perëndia ju dha besimtarëve të rinj Frymën e Shenjtë. Pjetri dhe Gjoni predikuan fjalën e Perëndisë. Pastaj ata u kthyen në Jeruzalem. Duke u kthyer rrugës për në Jeruzalem, ata ndaluan në shumë fshatra të Samarisë dhe predikuan Lajmin e Mirë atje.

Një ditë engjëlli i Zotit i tha Filipit, "Shko në rrugën që të çon jashtë Jeruzalemit." Filipi shkoi menjëherë atje. Së shpejti një zyrtar i rëndësishëm erdhi aty në karrocën e tij. Ai kishte qenë për të adhuruar Perëndinë në Jeruzalem. Tani ishte në rrugë për në shtëpi.

Fryma e Shenjtë i tha Filipit, "Shko tek ajo karrocë. Qëndro afër saj." Filipi vrapoi drejt karrocës. Ai qëndroi afër saj. Ai dëgjoi njeriun që po lexonte fjalën e Perëndisë me zë të lartë. Ai ishte duke lexuar për Mesinë. "A po e kupton atë që po lexon?" pyeti Filipi. "Si mundem të kuptoj? Ju përgjigj zyrtari." Unë kam nevojë që dikush të më tregoj se për ç'ka është fjala. Ngjitu lart." Filipi hipi në karrocë dhe u ul afër tij. Ai i tha zyrtarit, "Këto fjalë flasin për Mesinë." Pastaj ai i tregoi zyrtarit Lajmin e Mirë për Jezusin, Mesinë.

Ashtu siç ishin duke folur, karroca po ecte ngadalë. Ata erdhën tek një vend ku kishte ujë. Zyrtari i tha Filipit, "Shiko, këtu ka ujë. Unë dua që të pagëzohem." Ata ndaluan karrocën dhe zbritën tek uji. Filipi e pagëzoi zyrtarin. Kur ata dolën nga uji Fryma e Zotit e mori Filipin. Zyrtari u kthye në karrocën e tij dhe shkoi në shtëpi duke ngazëllyer. Filipi e gjeti veten e tij në një vend tjetër. Ai vazhdoi duke predikuar Lajmin e Mirë në secilin qytet.

9. Jezusi i foli Saulit

Menjëherë pas vdekjes së Stefanit, bashkësia në Jeruzalem filloi të përjetojë një përndjekje të tmerrshme. Një jude me emrin Saul, që ishte i edukuar mirë, ishte drejtues në përndjekjen e bashkësisë. Ai po përpiqej të shkatërronte bashkësinë. Ai shkonte nga shtëpia në shtëpi, dhe i nxirrte jashtë besimtarët. Ai i fuste nëpër burgje dhe madje i kërcënonte për t'i vrrarë. Ai besonte që duke bërë këtë gjë po i shërbente Perëndisë.

Sauli vendosi që të shkonte në Damask. Ai kërkoi që disa njerëz të shkojnë me të. Ai u tha atyre, "Ne do të shkojmë në Damask që t'i kërkojmë ndjekësit e Jezusit. Nëse i gjejmë, ne do t'i kthejmë ata në Jeruzalem."

Kur Sauli ishte afër Damaskut- një dritë e shndritshme nga qielli papritur vezulloi përreth tij, dhe ai u rrëzua përtokë. Ai dëgjoi një zë që po thoshte, "Saul, Saul, pse po më përndjek mua?" " Kush je ti, Zot?" pyeti Sauli. "Unë jam Jezusi, që ti po e përndjek,"tha zëri." Çohu dhe shko në qytet. Ty do të tregojnë se çfarë duhet të bësh."

Sauli u ngrit nga toka. Kur i hapi sytë e tij, ai nuk mund të shikonte asgjë. Ai ishte i verbër. Njerëzit që ishin aty e ndihmuan atë. Ata e mbajtën për dore dhe e drejtuan për në Damask. Për tre ditë ai ishte i verbër, dhe nuk hëngri as nuk piu asgjë.

Një besimtar me emrin Anania jetonte në Damask. Në një vision, Zoti i thirri atij, "Anania!" "Po Zot," ju përgjigj Anania. Zoti i tha atij, "Shko në rrugën e quajtur e Drejtë. Kërko shtëpinë e njeriut që quhet Juda. Pyet për njeriun e quajtur Saul. Ai është aty duke u lutur, dhe në një vision, ai e ka parë një njeri që quhet Anania duke hyrë brenda. Ai e ka parë që Anania do të vendos duart e tij mbi të që ai të mund të shikoj sërish."

"Zot,"tha Anania, " Unë kam dëgjuar që ky njeri u ka bërë gjërë tmerrshme njerëzve të tu në Jeruzalem. Ai ka ardhur këtu për të arrestuar të gjithë ata që të adhurojnë ty." Zoti i tha, "Shko. Unë e kam zgjedhur këtë njeri për të më shërbyer mua. Ai do t'ju tregojë johebrenjve dhe mbretërve të tyre, si dhe popullit të Izraelit për mua. Unë vet do t'i tregoj se sa shumë duhet të vuaj për emrin tim."

Anania shkoi tek shtëpia në rrugën e Drejtë. Ai gjeti Saulin. Ai vendosi duart e tij mbi të dhe tha, "Vëlla Saul, Zoti Jezus, që t'është shfaqur ty në rrugë gjatë kohës që ti po vije këtu-më ka dërguar mua te ti. Ai më ka dërguar që ti të mund të shikosh sërish dhe që të mbushesh me Frymën e Shenjtë."

Menjëherë diçka ra nga sytë e Saulit. Ai ishte i aftë të shikonte sërish. Ai u ngrit në këmbë. Ai u pagëzua. Pasi që hëngri pak bukë, ai u ndje më i fortë. Ai qëndroi me besimtarët në Damask për disa ditë. Njerëzit në Damask ishin mahnitur. Sauli nuk ishte më armik i Jezusit- duke përndjekur ndjekësit e tij. Përkundrazi, ai po shkonte përreth duke u predikuar njerëzve, dhe duke ju treguar atyre që Jezusi ishte Biri i Perëndisë!

Predikimi i Saulit bëhej shumë e më shumë i fuqishëm. Ai i mësonte njerëzit që Jezusi ishte Mesia. Kjo i bëri judenjtë shumë të zemëruar. Ata vendosën ta vrasin Saulin. Çdo ditë judenjtë prisnin tek portat e qytetit për Saulin. Dikush i tregoi atij për këtë gjë, dhe kështu një natë, ai iku nga Damasku përmes një rruge tjetër.

Sauli u kthye në Jeruzalem. Ai shkoi që të takonte besimtarët. Ai dëshironte t'ju bashkangjitej, por ata të gjithë kishin frikë nga ai. Sauli kishte qenë duke shikuar gjatë kohës kur Stefanin e vranë me gur. Ata nuk mund të besonin që ai ishte bërë dishepull i Jezusit.

Megjithatë, një nga dishepujt, i quajtur Barnaba, e njihte Saulin. Ai besoi që Sauli ishte bërë dishepull i Jezusit. Një mbrëmje, ai e mori Saulin për t'i takuar apostujt. "Ky është vëlla Sauli," tha ai. "Në rrugë për në Damask, Jezusi i foli atij. Në Damask, ai ka predikuar guximshëm në emrin e Jezusit."

Apostujt i besuan Saulit. Ata kërkuan që ai të qëndronte me ta. Sauli doli në gjithë Jeruzalemin, duke predikuar me guxim në emrin e Jezusit. Disa judenjtë planifikuan sërish që ta vrisnin. Besimtarët dëgjuan për këtë gjë. Ata ndihmuan Saulin që të ikte nga Jeruzalemi.

10. Barnaba dhe Sauli nisen nga Antiokia

Në një qytet të rëndësishëm të quajtur Antioki, shumë njerëz ishin bërë besimtarë. Apostujt në Jeruzalem dëgjuan për këtë gjë. Ata dërguan Barnabën tek ata.

Barnaba ishte një njeri i mirë. Ai ishte plot me Frymën e Shenjtë dhe me besim. Kur ai arriti në Antioki, ai pa që besimtarët kishin qenë të bekuar nga Perëndia. Ai i mësoi se si të jenë besnik ndaj Zotit. Ky grup i besimtarëve u bë i njohur si bashkësia e Antiokisë. Ishte në këtë vend ku besimtarët për herë të parë u quajtën të krishterë. Çdo ditë e më tepër njerëzit bëheshin të krishterë- kështu që bashkësia u bë më e madhe.

Barnaba kishte nevojë që dikush ta ndihmonte atë, prandaj ai shkoi të kërkonte Saulin. Ai e gjeti Saulin. Ai tha, ”Vëlla Saul, Zoti e ka bekuar bashkësinë në Antioki. Shumë njerëz janë bërë besimtarë. Kthehu me mua. Ne duam që ti t’ju mësosh atyre fjalën e Perëndisë.” Sauli shkoi me Barnabën në Antioki, dhe për një vit të tërë, ata mësuan të krishterët në Antioki.

Një ditë, kur drejtuesit e bashkësisë ishin duke u lutur, Fryma e Shenjtë tha, ”Unë dua që Barnaba dhe Sauli të shkojnë dhe të punojnë për mua.” Ata u lutën për Barnabën dhe Saulin, dhe i dërguan ata-që të bëjnë punën e Zotit.

Fryma e Shenjtë dërgoi Barnabën dhe Saulin në rrugën e tyre. Ata udhëtuan në shumë shtete. Kur ata arrinin në një vend, ata kërkonin ndonjë tempull të judenjëve. Ata hynë brenda dhe u predikuan njerëzve fjalën e Perëndisë.

Një ditë, ata kaluan detin me anije. Ata erdhën tek një ishull i bukur i quajtur Qipro. Sundimtari i Qipros donte të dëgjonte fjalën e Perëndisë. Ai thirri Barnabën dhe Saulin, por një njeri atje përpiquej ta ndalonte atë që të dëgjonte fjalën e Perëndisë.

Pastaj Sauli, i njohur gjithashtu si Pali, ishte i mbushur me Frymën e Shenjtë. Ai e shikoi njeriun dhe i tha, ”Ti gjithmonë je përpjekur ta ndryshosh të vërtetën e Perëndisë në gënjeshtër. Zoti do të të dënoj tani. Ti do të jesh i verbër për një kohë.” Menjëherë njeriu u verbua. Sundimtari e pa këtë gjë, dhe ai u mahnit nga mësimi i Zotit. Ai u bë besimtarë.

Pas kësaj, Pali dhe Barnaba e lanë Qipron. Ata shkuan në vende të tjera duke iu predikuar edhe judenjve edhe paganëve.

Në një qytet, Pali predikoi me fuqi të madhe në një tempull të judenjëve. Ai tha “ Popull i Izraelit, dhe të gjithë johebrenjtë që adhurojnë Perëndinë, dëgjoni. Perëndia dëshiron që ju ta dëgjoni këtë gjë. Populli i Jeruzalemit dhe drejtuesit e tij nuk kuptuan fjalën e Perëndisë. Ata nuk besuan që Perëndia kishte dërguar Jezusin që të ishte Shpëtimtari i tyre. Ata e dorëzuan që të vritej në kryq, por Perëndia e ngjalli atë sërish. Ne jemi këtu që t’ju sjellim Lajmin e Mirë, që kushdo që beson në Jezusin mëkatet do t’i falen.

Ndërkohë që Pali dhe Barnaba po dilnin nga Tempulli, populli i tha atyre, ”Ejani sërish të Shtunën tjetër. Ne duam që ju të na tregoni më tepër për këto gjëra.” Të shtunën tjetër, pothuajse të gjithë në qytet u mblodhën për të dëgjuar Palin dhe Barnabën duke predikuar fjalën e Perëndisë.

Disa nga judenjtë panë turmat që po dëgjonin Palin. Atyre nuk ju pëlqeu kjo gjë. Ata i bëritën Palit me zemërim. Ata i thanë atij që ajo që ai po thoshte ishte gabim. Pali dhe Barnaba folën edhe më guximshëm. Ata thanë, ” Populli i Izraelit, Perëndia dëshiron që të jeni të parët që dëgjoni fjalën e Perëndisë, por ju nuk dëshironi ta dëgjoni, prandaj ne do t’ju flasim johebrenjve më mirë.” Johebrenjtë dëgjuan këtë gjë dhe e lavdëruan Perëndinë. Ata dëgjuan Palin me kujdes, dhe shumë nga ata u bënë besimtarë.

Lajmi i Mirë udhëtoi kudo. Më tepër e më tepër njerëz u bënë besimtarë dhe i bashkangjiteshin bashkësisë. Kjo bëri që disa judenj të zemëroheshin shumë. Një ditë, ata papritmas vrapuan drejt Palit dhe Barnabës dhe i tërhoqën ata jashtë qytetit. Ata bëritën me zemërim, ” Largohuni. Ne do t’ju vrasim nëse ktheheni sërish.”

11. Pali dhe Barnaba në Lистра dhe Antioki

Pali dhe Barnaba shkuan ne vendet e tjera. Kudo që shkuan, ata predikuan fjalën e Perëndisë. Zoti ju dha atyre fuqi për të bërë mrekullira dhe çudira, dhe shumë njerëz besuan dhe u bënë të krishterë.

Një ditë, Pali dhe Barnaba arritën tek qyteti i quajtur Lистра. Ata ndaluan atje dhe ju predikuan njerëzve. Një njeri i cili ishte i çalë dëgjonte Palin kur ai po predikonte fjalën e Perëndisë. Pali e pa që ky njeri besonte që mund të shërohej. Ai e shikoi atë dhe i tha me zë të lartë, "Ngrihu drejt në këmbë." Dhe menjëherë, njeriu hovi lart dhe nisi të ecë.

Kur njerëzit e panë këtë ata bërtitën në gjuhën e tyre, "Këta dy njerëz janë perëndi." Turma dëshironte të trajtonte Palin dhe Barnabën sikur perëndi. Pali dhe Barnaba u përpoqën t'i ndalonin. Ata bërtitën, "Ne jemi krijesa njerëzore si ju. Ne kemi ardhur t'ju tregojmë juve që të ktheheni tek Perëndia i gjallë."

Aty ndodheshin disa judenj që sapo kishin ardhur në Lистра. Ata i folën turmës dhe i shtynë ata që ta vrisnin Palin me gurë. Pastaj ata e tërhoqën zvarrë jashtë qytetit, duke menduar që ishte i vdekur. Më vonë, kur besimtarët u mbledhën rreth tij, ai u ngrit. Ai u kthye në qytet.

Pali dhe Barnaba kryen punën e tyre për Zotin, kështu që u nisën për t'u kthyer në Antioki. Gjatë kthimit, ata ndaluan në vendet ku kishin predikuar. Në ato vende ku kishin filluar bashkësitë. Kështu Pali dhe Barnaba ndaluan në secilën bashkësi dhe zgjodhën drejtuesit. Pastaj u lutën për bashkësinë. Ata kërkuan që drejtuesit të jenë besnik ndaj Zotit.

Kur Pali dhe Barnaba arritën në Antioki, ata i treguan bashkësisë ato që kishin bërë. Pati ngazëllim të madh, dhe ata e lavdëruan Perëndinë së bashku për punën e bërë në mes të paganëve. Pali dhe Barnaba qëndruan në Antioki një kohë të gjatë. Ata mësuan dhe predikuan atje fjalën e Perëndisë.

12. Pali dhe Sila në Filipi

Pali u largua nga Antiokia që të shkonte dhe të bënte më tepër punë për Zotin. Njëri nga besimtarët që shkoi me të quhej Sila. Fryma e Shenjtë i tregoi atyre cilën rrugë të marrin. Ata udhëtuan përmes shumë shteteve dhe arritën tek qyteti i quajtur Filipi.

Ata ndaluan në Filipi për disa ditë. Në ditën e Shtunë, ata shkuan buzë lumit. Atje ishin mbledhur disa gra. Pali u foli grave. Ai u tregoi në lidhje me lajmin e mirë për Jezusin. Një nga gratë, e quajtur Lidia, dëgjoji Palin me kujdes. Ajo besoi, dhe kështu bënë edhe njerëzit e tjerë në shtëpinë e saj. Ata u pagëzuan.

Ne Filipi ndodhej një vajzë që ishte skllave. Ajo kishte një frymë të keqe. Ajo ishte e aftë t'ju tregonte njerëzve fatet e tyre, kështu që ajo fitonte shumë para për pronarët e saj. Për shumë ditë, kjo skllave ndiqte Palin. Ajo vazhdonte të bërtiste, "Këta njerëz i takojnë Perëndisë shumë të lartë. Ata po ju tregojnë se si ju mund të shpëtoheni." Një ditë, kjo skllave po ndiqte Palin sërish.. Ai u kthye dhe e shikoi atë. Ai i tha frymës së keqe, "Në emrin Jezus, dil jashtë nga ajo." Menjëherë fryma e keqe e la atë.

Pronarët e vajzës skllave ishin shumë të zemëruar. Ajo tani nuk ishte më e aftë të fitonte shumë para për ta. Ata e tërhoqën zvarrë Palin dhe Silën para zyrtarëve të qytetit dhe thanë, "Këta njerëz janë judenj. Ata po shkaktojnë trazira në qytetin tonë. Ata janë duke mësuar njerëzit shumë zakone të gabuara." Zyrtarët morën Palin dhe Silën. Ata i rrahën me shkopinj dhe i futën në burg.

Pali dhe Sila ishin në pranga brenda burgut por ata nuk ishin të mërzhitur. Ata ishin duke u lutur dhe duke i kënduar Perëndisë. Të burgosurit e tjerë ishin duke i dëgjuar ata. Papritur, aty nga mesnata, burgu u drodh. Të gjitha dyert u hapën. Prangat e të burgosurve u zgjidhën.

Rojtari i burgut u zgjua dhe pa që të gjitha dyert ishin të hapura. Ai mendoi që të gjithë të burgosurit kishin ikur. Ai ishte gati ta vriste veten. Pali bërtiti, "Ndal! Mos e lëndo veten. Ne jemi të gjithë këtu."

Rojtari i burgut nxorri Palin dhe Silën jashtë burgut. Ai ra në gjunjë para tyre dhe i pyeti, "Çfarë duhet të bëj unë që të shpëtohem?" Pali dhe Sila u përgjigjën, "Beso në Zotin Jezus, dhe ti dhe familja jote do të shpëtoheni."

Pali dhe Sila i predikuan fjalën e Zotit atij dhe të gjithë të tjerëve në shtëpinë e tij. Ai dhe e tërë familja e tij besuan. Dhe menjëherë ata u pagëzuan. Ata të gjithë u mbushën me gëzim, sepse tani ata besonin në Perëndinë.

Mëngjesin e nesërmë, zyrtarët e qytetit vendosën që të lironin Palin dhe Silën sepse ata nuk kishin bërë asgjë të padrejtë. Kështu që i thanë rojtarit të burgut që t'i lironte Palin dhe Silën. Por Pali dhe

Sila thanë,” Ne nuk kemi bërë asgjë të keqe, dhe megjithatë na kanë rrahur me shkopinj dhe na kanë vendosur në këtë burg. Ata duhet të vijnë vet dhe të na lirojnë.”

Zyrtarët erdhën dhe i thanë Palit dhe Silës,” Na vjen keq që ju kemi rrahur me shkopinj dhe që ju kemi vendosur në burg.” Pastaj ata i nxorrën nga burgu dhe ju thanë atyre,” Ju duhet të largoheni nga ky qytet menjëherë.”

Pali dhe Sila u larguan nga Filipia. Ata udhëtuan përmes shumë shteteve, duke mësuar dhe predikuar fjalën e Perëndisë. Shumë njerëz besuan. Ata u pagëzuan dhe ju bashkangjitën bashkësisë.

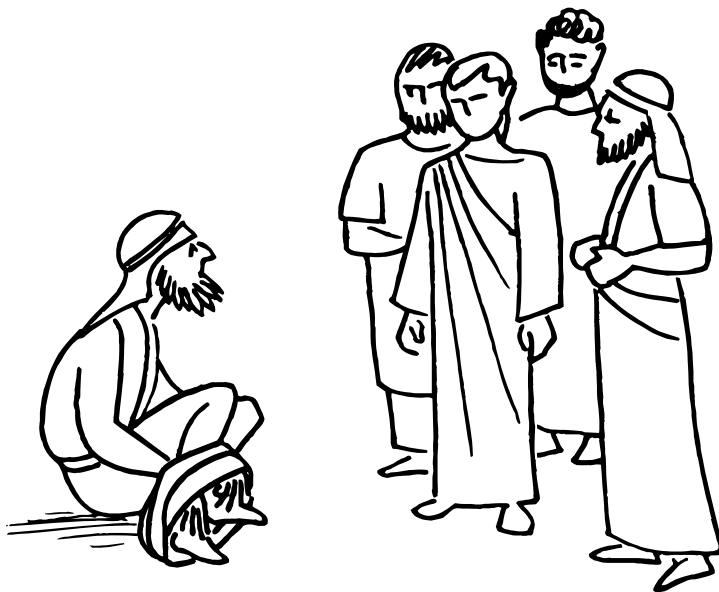
Jezusi i kishte thënë Ananias,” Ai (Pali) do të më shërbejë mua. Ai do ta bëjë emrin tim të njohur paganëve dhe mbretërve të tyre,si dhe popullit të Izraelit.” Pali,që përndiqte ndjekësit e Jezusit, ishte bërë apostull i Jezusit. Ai e kishte bërë emrin e Jezusit të njohur ndër shumë paganë dhe në popullin e Izraelit. Por si do ta bënte të njohur emrin e Jezusit ndër mbretër?

13. Më tepër vuajtje për Palin

Pali ishte në rrugë për në Jeruzalem. Ai ndaloi tek shtëpia e Filipit dhe qëndroi për disa ditë. Shumë besimtarë erdhën tek shtëpia për ta parë atë.

Një mbasdite, një profet erdhi tek shtëpia. Ai lidhi duart dhe këmbët e tij me rripin e Palit. Ai ju tha besimtarëve,” Kjo është ajo që thotë Fryma e Shenjtë- “ Pronari i këtij rripi do të lidhet në këtë mënyrë nga judenjtë në Jeruzalem. Atëherë judenjtë do ta dorëzojnë atë paganëve.”

Jezusi i kishte thënë Ananiës, “ Unë vet do t’i tregoj atij (Palit) sa shumë duhet të vuaj për emrin tim.” Pali kishte qenë i përndjekur nga judenjtë, kurdoherë që predikonte në emrin e Jezusit. Tani ai do të vuante edhe më shumë.

Besimtarët e kuptuan që rripi i takonte Palit. Ata ishin shumë të mërzitur, dhe disa prej tyre ishin duke qarë. “ Mos shko në Jeruzalem, Pal,” e lusnin atë.”Ndoshta ne nuk do të të shohim më kurrë.”

Mirëpo Pali u përgjigj, “ Unë jam gati të lidhem në Jeruzalem. Unë jam gati edhe të vdes për emrin e Jezusit.”

Kur Pali arriti në Jeruzalem, besimtarët ishin shumë të gëzuar kur e panë. Ai u tregoi atyre për punën e tij midis paganëve, dhe ata të gjithë u gëzuan dhe lavdëruan Perëndinë së bashku.

Një ditë, kur Pali ishte në Tempull, disa judenj ju afruan dhe filluan të bërtisnin,” Ndhimë! Ky njeri shkon kudo përreth duke mësuar gjera të këqija në lidhje me popullin e Izraelit. Ai gjithashtu flet kundër Ligjit të Mojsiut dhe kundër këtij Tempulli. Ai ka sjellur edhe paganë në këtë Tempull.” Ata e tërhoqën Palin jashtë. Turma bërtiste me zemërim dhe u përpoq ta vriste Palin. Një oficer dhe ushtarët e tij vrapuan me shpejtësi drejt turmës dhe arrestuan Palin. Ata e lidhën me pranga dhe e larguan. Turma akoma po bërtiste, “ Vriteni atë! Vriteni atë!”

Disa nga judenjtë planifikuan ta vrisnin Palin. Ata i thanë drejtuesve të judenjve,” Kërkoni që Pali të sillet përpara Këshillit, dhe ne do ta vrasim para se ai të arrij atje.” Ky plan për vrasjen e Palit ju tregua oficerit. Ai me shpejtësi i urdhëroi njerëzit e tij që ta çonin Palin në qytetin e quajtur Cezare. Më vonë atë natë, ata e çuan atë atje dhe e dorëzuan tek qeveritari i quajtur Feliks.

Pesë ditë më vonë, judenjtë nga Jeruzalemi erdhën në Cezare. Ata u sollën para Feliksit. Pali u soll brenda gjithashtu. Drejtuesit judenj i thanë Feliksit,” Sundimtar i popullit, ne kemi gjetur që ky njeri është i tmerrshëm. Ai shkakton kudo trazira midis judenjëve. Ai është drejtuesi i ndjekësve të Jezusit. Ai është përpjekur që të bëjë gjëra të këqija në Tempullin tonë, prandaj ne e arrestuam.”

Pastaj Feliksi i tha Palit që të fliste. Pali tha,” Unë nuk kam shkaktuar asnjë trazirë. Unë jam ndjekës i Jezusit, dhe unë besoj që të vdekurit do të ringjallen sërish. Judenjtë janë kundër këtij mësimi. Kjo është arsyeja pse unë jam sjellur këtu para jush sot.” Pasi që e dëgjjuan atë, Feliksi tha,” Ti mund të largohesh tani. Unë do të të thërras një ditë tjetër.”

Palin e kthyen sërish në burg. Herë pas here Feliksi e thërriste Palin, dhe Pali i tregoi atij Lajmin e Mirë për Jezusin.

Dy vjet më vonë, ishte një drejtues tjetër në Cezare, i quajtur Festi. Pali ishte akoma në burg pasi që Feliksi dëshironte t’i kënaqte judenjtë.

Drejtuesit e judenjëve nga Jeruzalemi erdhën para Festit. Atëherë e sollën Palin brenda. Pasi që drejtuesit judenj kishin folur, u kërkua nga Pali që të fliste.

Pali tha,” Unë nuk kam bërë asgjë të keqe kundër judenjve, Tempullit ose Cezarit.” Festi i tha Palit,” A dëshiron të shkosh në Jeruzalem dhe të paraqitesh para meje atje?” Pali u përgjigj,” Unë nuk i kam bërë asgjë të keqe judenjve. Çfarë ata thonë për mua nuk është e vërtetë. Unë i apelohe Cezarit.” Festi ra dakord me këtë gjë dhe Pali u kthye sërish në burg.

Një ditë mbreti Agripa kishte ardhur në Cezare. Festi i tha atij, “ Feliksi ka lënë një njeri në burg. Emri i tij është Pal. Ai së bashku me drejtuesit judenj kanë dalë para meje, por unë nuk mendoj që ai ka bërë diçka të padrejtë. Pali thotë që Jezusi, i cili ka vdekur, është i gjallë. Drejtuesit judenj janë kundër mësimit të Palit-që të vdekurit do të ringjallen sërish. Ata nuk mund të thonin asgjë tjetër kundër tij. Tani Pali dëshiron ti apelohe Cezarit.”

Mbreti Agripa i tha Festit,”Unë vet dëshiroj ta dëgjoj këtë njeri.” Ditën e nesërme, Pali erdhi para Mbretit Agripa dhe Festit. U kërkua nga Pali që të fliste. Ai tha,” Mbreti Agripa, unë isha në rrugë për në Damask për të përndjekur të krishterët. Papritur një dritë vezulloi nga qielli. Unë rashë përtokë. Një zë më tha mua,’ Unë jam Jezusi që ti po përndjek. Ti do t’u tregosh popullit të Izraelit

dhe paganëve për mua. Thuaju të besojnë në mua, dhe mëkatet e tyre do t'u falen. Ata gjithashtu do të kenë një vend midis popullit të zgjedhur të Perëndisë.’

Dhe kështu, Mbret Agripa, unë kam qenë duke shkuar përreth duke predikuar midis judenjve dhe paganëve. Unë ju kam thënë, ' Ishte e nevojshme që Mesia të vuante dhe të vdiste dhe të ringjallej. Nëse juve ju vjen keq për mëkatet tuaja, ai do t'ju fal dhe do t'ju shpëtoj.'”

Mbreti Agripa i tha Festit, ” Unë, gjithashtu, e shikoj që Pali nuk ka bërë asgjë të keqe. Ai nuk duhet të vritet. Po të mos ishte apeluar Cezarit ne do ta kishim lëshuar të lirë. Tani ne duhet ta çojmë në Romë, që të vij para Cezarit.”

Bibla nuk na tregon nëse Pali ka dalë para Cezarit në Romë. Por çfarë është e rëndësishme, është kjo- Pali, përmes vuajtjes në burg, tashmë e kishte bërë të njohur emrin e Jezusit dy drejtuesve dhe një mbreti.

Jezusi i kishte thënë Ananiës, ” Ai (Pali) është vegla ime e zgjedhur- që ta bëj emrin tim të njohur para paganëve dhe mbretërve të tyre, dhe popullit të Izraelit.” Pali e bëri këtë.

Fjalët e Jezusit u përmbushën për të gjithë ndjekësit besnik të tij- për Pjetrin, Filipin, Barnabën, Palin, për gratë që shkuan tek varri i Jezusit dhe për shumë të tjerë.

Edhe sot, fjalët e Jezusit janë të vërteta për miliona ndjekës besnik të tij në gjithë botën.